

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

נכון לעכשיו

הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

בימי בין המצרים האמת והשלום אהבו.

הימים שבין י"ז בתמוז לט' באב נקראים ימי בין המצרים על שם הכתוב "כל רודפיה השיגוה בין המצרים" (איכה ג. ג.). ואכן צרות צרורות היו לישראל בימים הללו: בי"ז בתמוז נשתברו לוחות הברית בגלל חטא העגל, הובקעה חומת ירושלים ובוטל קרבן התמיד והועמד צלם בהיכל, והתורה הקדושה נשרפה על ידי אפוסטומוס הרשע. בט' באב כידוע הצרות גדלו עוד יותר, נגזר על דור המדבר לא לעלות לארץ ולמות במדבר, נחרבו בית המקדש הראשון והשני, נחרשה ירושלים במטרה להשכיח את זכרה ח"ו וחרבה העיר ביתר במרד בר כוכבא. וכידוע גם גירוש ספרד וגירוש גוש קטיף היו סמוך מאוד לט' באב. בגלל הצרות הללו נוהגים ישראל בימים הללו בצום ובמנהגי אבלות.

תכלית הצום והאבלות היא שנעשה תשובה ונתקן את הקלקולים שהביאו עלינו את הצרות הללו (עיין שו"ע אור"ח תקמט). אמנם הדברים היו לפני אלפי שנים, אבל הם נוגעים גם לימינו כדברי חז"ל "כל שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו".

נכון לעכשיו, כידוע, חורבן בית שני בא בעיקר בגלל שנאת חינו, ותיקונו ובניינו בא יבא עקב אהבת חינו, דהיינו לאהוב את כולם ואת כל אחד ואחד, למרות הקלקולים השונים, להפעיל את העין הטובה של אברהם אבינו הנמצאת אצל כל יהודי ויהודי, ללמד זכות ולאהוב את הבריות.

תיקון חטא המרגלים - ייעשה על ידי אהבת הארץ שבאה לידי ביטוי ממשי בקיבוץ גלויות, ביישוב הארץ בכל אתר ואתר, ובפרט במקומות שישנה בהן סכנה שיגזלו מאתנו כמו ביו"ש, בגליל, ובנגב ובערים המעורבות. לשם תיקון שריפת התורה שמטרתה היתה להשכיחה מישראל ח"ו, צריך להרבות בלימוד התורה, להעמיד תלמידים הרבה, להגדיל תורה ולהאדירה.

ומתוך כל המעשים הטובים הללו נזכה ויתקיימו בנו דברי הנביא זכריה "כה אמר ד' צבאות, צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה והאמת והשלום אהבו" (זכריה ח יט) מהמצפה לישועה השלמה

ז' תמוז תשפ"ב

העלון מופץ ב-50,000 עותקים
לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302
ההכנסות קודש למכון מאיר
תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

הדלקת נרות: י-ם 19:09 ת"א 19:27 חיפה 19:21
מוצאי שבת: י-ם 20:28 ת"א 20:30 חיפה 20:31

"טלטל אותי
לקלוט שיש
נשמה, במשך
הרבה שנים
לא האמנתי
שהיא קיימת"

ראיון עם הרב יוסי רודריגז

אבנר שאקי / עמוד 5

בין גן עדן לגיהנום

מדברים אמונה הרב ראובן פיימן / עמוד 2

חלוקת הארץ על פי ה'

עומק הפרשה הרב אורן טרבלסי / עמוד 3

השפעת העבודה הזוגית על הילדים

זוגיות אסתר אברהמי / עמוד 6

הפנים האמיתיות שלנו

8 שנים ל'צוק איתן' נתן קוטלר / עמוד 6

ט"ז

יום פתוח

יום ראשון, כ"ה בתמוז, 24.7.22
בין השעות 10:30-13:30

פתוח שתדוירחי!

מלגות מטורפות! ש"ל שנתיים - 10,200 ₪
ש"ל שנה - 5,100 ₪ (חוק ירושלים)

רק במכללה ירושלים! מלגת קיום של 3,000 ₪
בתואר ראשון לנשים - שנה א' כולל תוכנית מצוינות

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית חיונית

תואר B.Ed. בחוגים: אנגלית | גיל הרך | חינוך מיוחד | לשון | מדעי המחשב
מדעי הטבע | מוזיקה | משאבי למידה | מתמטיקה | תנך ומחשבת ישראל

לפרטים ולהרשמה: 02-6750724/918
rishum-jer@michlalah.edu
www.michlalah.edu

אורות הפרשה

הרב חגי לוביג ר"מ במכון מאיר

תולעת התמיד

בפרשת פנחס אנו לומדים על קורבן התמיד. פעמיים בכל יום, בבוקר ובין הערביים, עם ישראל כולו נדרש להקריב עולת תמיד - שני כבשים בני שנה. למה דווקא כבשים? כבשים מצד עניינם מבטאים שגרה ותמימות; הכבש אינו יכול להגיע למצבים חריגים, כבש לא רץ מהר ולא מזיק באופן מיוחד; כבשים יש משהו שליו, רגוע ובלי הפתעות. בחיי היומיום של הציבור צריך להתמודד עם השגרה השוחקת.

אדם פרטי יכול לחיות חיי שגרה שלווים ולהעביר את הזמן ללא תקלות מיוחדות. בחיי ציבור לעומת זאת - שמטבעם הם רחבים - ההשתקעות בשגרת היומיום יכולה ליצור שקיעה איטית ולהביא בסופו של דבר לקריסה חברתית. לכן, במקביל לשחיקה היומיומית בא קורבן עולת התמיד שעניינו ליצור מערכת ניגודית שתיאבק בישנוניות ובקפיאה על השמרים. צריך להעלות את הציבור לאט לאט, כל יום קצת. הדבר דומה לשקית תפוחים הנמצאת בחוץ, אם נשאיר את שקית התפוחים ללא השגחה - עם הזמן התפוחים יירקבו וייעלמו. ישנה תולעת קטנה שלא מבחינים בה, תולעת שמכרסמת באופן איטי, והיא המסוכנת יותר מכל - 'תולעת התמיד' - תולע אותיות עולת; לפיכך בכל יום החברה צריכה לעמוד על המשמר ולהקריב את עולת התמיד; להיאבק מול תולעת השגרה, מול השחיקה היומיומית המכרסמת; להיאבק ולנצח.

לדבר תורה מצולם שבועי נא לשלוח וואטסאפ 0545753771

מדברים אמונה

הרב ראובן פיינמן ר"מ במכון מאיר

בין גן עדן לגיהנום

מה המרחק בין גן עדן לגיהנום? לפי דעת חכמים במדרש אין ביניהם כל מרחק, מקומם שווה (פסיקתא דרב כהנא כח ג). מה אנחנו יכולים ללמוד מכך? גן עדן וגיהנום הם בעצם אותו עניין, אותה מהות, והדבר היחיד שמבדיל ביניהם הוא התפיסה שלנו...

מהותם של גן העדן והגיהנום, היא ההזדככות. אדם שנפטר מן העולם בלא תשובה, מותר

אחריו שובל של הרס עצום. אף לאחר הסתלקותו של אדם, מי שהיו עמו במגע מוסיפים להתייגר עקב מעשיו הרעים, ולאן יעלם כל הסבל הזה? ומלבד זאת, מה יהא על נפש האדם החוטא עצמה, שהוכתמה בחטאים ובעוונות? לאן ילך כל

הרוע שיצר? הגיהנום נועד לצרף ולנקות את הנפש, ולשחרר אותה מכל הקליפות שדבקו בה במשך חייה. כיצד זה נעשה? על ידי זה שהנפש קולטת שמהותה עליונה הרבה יותר ממה שהיא חשבה. הנפש במהותה היא אין-סופית, כל תפיסה אחרת, כל זהות שהאדם מזהה בה את עצמו, היא קליפה, שההתנתקות ממנה כואבת לנפש כאב רב ומזעזעת אותה בייסורים רבים.

אם לא היה גיהנום, חלילה, העולם היה מתמלא

באי להיפגש עם

אורה

של ירושלים

מדרשת בין המצרים

מדרשת מכון אורה מזמינה אותך לארבעה ימים של לימוד תורה

ירושלמי

בימי בין המצרים שני-חמישי ד"צ אב

550 ש"ח
לרשמות עד
י"ז בתמוז

חברותות

סיורים

שיעורים

מגוון תוכניות המדרשה: תוכנית שנתית מלאה | תוכנית אקסטרנית | תוכנית סטודנטיות | יום נשים

בגורת שמית ומעלה | 650 ₪ כולל מגורים
מאכלים אלה באמצעות אולפן

לפרטים, מוריה: 0545331627 | מכון אורה 02-6528344

פינת ההלכה הרב יוסף צבי רימון

י"ר סולמות, רב אזורי גוש עציון

מדיני שלושת השבועות בקצרה

ראוי לכל אדם שיהא דואג ומיצר על החורבן (שו"ע, או"ח, א), בפרט בימים אלו ובפרט בתקופה שבה אנו נמצאים כעת, ולכן אין עורכים חתונות ולא מסתפרים או מתגלחים (ורבים מהספרדים מחמירים בתספורת ובגילוח רק בשבוע שחל בו תשעה באב ויש המחמירים מר"ח אב. עיין יחו"ד ד', ל"ו).
א. ריקודים ומוזיקה: אין לעשות ריקודים ומחולות בימים אלו (מגן אברהם תקנ"א) ואין ללכת לאירועים של שמחה. לכן אין ללכת להצגה או לקולנוע בשלושת השבועות. כמו כן, יש לשמור על אווירה של כובד ראש ורצינות מיוחדת. יש להימנע משמיעת מוזיקה. אמנם, אם שומעים מנגינה אגבית (כמו בתוך פרסומת ברדיו וכד' או מוסיקת רקע שקטה), יש מקום להקל.

ובתשעת הימים יש להחמיר גם בכך.

ב. הליכה לים או לבריכה: בשלושת השבועות אין איסור רחצה, ואם כן אין איסור מצד הדין בהליכה לים או לבריכה.

אולם יש לשקול שני גורמים: 1. שמחה (ולכן תלוי הדבר האם הולכים לרחצה, או שמא הולכת קבוצה של חברים לאירוע של שמחה). 2. סכנה (צריך לדאוג שלא יהיה סיכון מיוחד החרג ממצבו הרגיל של האדם).

ובע"ה מתוך שנתאבל על ירושלים, נזכה לראות בבניינה.

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת

איטה בתיה גולדשמידט בת צבי הרמן

תנצב"ה

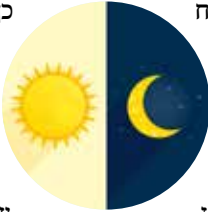

העמק דבר לפרשה

הרב יורם אליהו ר"ם במכון מאיר

על פי זה מבאר הנצי"ב את המדרש בקהלת ט', "שני דברים אמר יהושע לפני משה ולא מצא חן". ראשית, במעשה העגל (שמות לב, יז), שיהושע אומר למשה כי קול מלחמה במחנה, ומשה אומר לו שאין זה כך, וכן כאשר אלדד ומידד התנבאו במחנה (במדבר יא, כח) אומר יהושע למשה, "אדוני משה כלאם", ומשה אומר לו, "ומי יתן כל עם ה' נביאים". באו חז"ל ללמד עניין זה, שפני משה כחמה וכו' לומר שכמו שאין שום אור בלבנה בעת שהחמה זורחת, ואינה משמשת לכולם **"כך בעת שהיה משה באורו לא היה ליהושע שום הארה מן השמים, אע"פ שנודע היה שיהיה לאור מאיר לישראל... מכל מקום בעת שזרח משה לא היה אור ליהושע כלל"**, ורק כשהיה משה סמוך למיתו אז החל אורו של יהושע לזרוח. לכן שני המקרים האלו היו בזמן שאורו של משה קרן בחוזקה לא צלחו דברי יהושע בפני משה. לימוד גדול מלמד אותנו הנצי"ב בקשר שבין הרב לתלמידו - ענווה גדולה צריך התלמיד, לא להורות הלכה בפני רבו, להיות מקשיב ומקבל, עד אשר יגיע זמנו ללמד תורה לעם ישראל.

ואצונו... שואל הנצי"ב מדוע צריך את ההקדמה הזו 'הן קרבו ימין למות', מה היא נוגעת לציווי ה' ליהושע? מבאר הנצי"ב על פי מאמר חז"ל, "פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה", שדבר ידוע הוא שכמו שאור הלבנה בא רק מוכח אור החמה, **"כך אור יהושע זורח מאור משה"**. ולכאורה קשה, שואל הנצי"ב, הרי יהושע היה נביא ככל הנביאים שהשיגו נבואתם בלי האצלת משה עליהם, ומדוע כאן חייב משה להאציל נבואה ליהושע? ומבאר הנצי"ב שיהושע היה גדול משאר הנביאים בפרט של תורה שבעל-פה, ובזה הפרט היה מושפע ממשה שהיה זורח בכח תורה שבכתב, ועל זה אמרו פני משה כפני חמה וכו' **"שכח התורה שבכתב שהיה זורח בגבורה על פני משה, נפל על פני יהושע מכח התלמוד"**, ומעתה הדבר מובן שכשם שאין אור הלבנה מאיר אלא בשעה שהחמה נוטה לשקוע, **"כך לא היה יכול יהושע לזרוח בעוד אור פני משה היה זורח בגבורה"**. לכן אומר הקב"ה למשה הן קרבו ימין למות, אורך מתחיל לשקוע, זה הזמן להאציל מאורך, מרוחק על יהושע.

משה רבנו דואג לעם ישראל ומבקש מה' למנות מנהיג לעם, "ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה". ה' אומר למשה שיקח את יהושע בן נון, "איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו... ונתת מהודך עליו". מבאר הנצי"ב, "קח לך" - "להנאתך, שיהושע היה תלמידו המובהק כבן", איש אשר רוח בו, הכוונה שעומד על דעתו ואינו נמשך אחרי נטייה של הנאת עצמו או דעת אחרים. "וסמכת ידך עליו", עניין הסמיכה כאן, **"שתהא לו סייעתא דשמיא לכיוון האמת ודעת ישרה"**, וזה עניין מה שסומכים להוראה, שזה מועיל לסייעתא דשמיא, כי כל אדם, אפילו אינו ראוי לאיזו מדרגה או תפקיד, אומר הנצי"ב, **"נדרש לסייע מן השמים לכיוון האמת"**. ולכן אסור לתלמיד להורות בפני רבו שאף שהוא ראוי לכך בכל זאת עדיין אין לו במצב זה סייעתא דשמיא. על המילים "וסמכת את ידך עליו" מביא הנצי"ב מדרש רבה שאומר, "כמדליק מנר לנר", שפירושו הוא כי כוח התורה שהושפע על יהושע לא החסיר ממשה כלל, אלא זה היה כמדליק מנר לנר. בפרשת וילך בספר דברים מוזכר שוב מינוי יהושע. ה' אומר למשה (דברים לא, יד), "הן קרבו ימין למות קרא את יהושע והתיצבו באהל מועד

עומק הפרשה

הרב אהרן טרבלסי ר"ם במכון מאיר

ליוצאי מצרים "והבאתי אתכם אל הארץ... ונתת אותה לכם מורשה".⁶ בירושה, הירוש עומד במקום המוריש, הבן עומד במקום אביו ומכוח זה זוכה בנכסיו. שלא כמו גורל בו ה' מעניק לנו את הארץ מבחוץ, **בירושה אנו זוכים בארץ משום שאנו בניו של הקב"ה ועומדים במקומו**. ישראל הם הגילוי של הקב"ה בעולם וכמו שהארץ היא נחלת ה' כך היא נחלת ישראל. הגמרא בב"ב אומרת שהארץ כירושה נלמדת מבנות צלפחד שירשו את חלק הבכורה של צלפחד בנכסי אביו חפר. ואף שאין בכור נוטל בחלק שרק ראוי לבוא לאביו שעדיין לא זכה בו, א"י ניתנה ירושה ונחשב שחפר כבר זכה בנחלתו בארץ. בנות צלפחד היו מהנשים שלא הוציאו דיבה על הארץ וחיבבו אותה כמו יוסף אביהן, לכן הבחינה המעולה של הירושה מתגלה דרכן. **מדרגות רבות יש לחיבור עם ארץ ישראל. וככל שמחבבים אותה יותר כך הקשר עימה הולך ומתחזק ומניב פירות טובים ומבורכים יותר.**

1. עולת ראיה, אקט
2. רש"י, בנדר
3. יהושע, יד, כ
4. יהושע, כג, ב
5. ילקוט, פנחס
6. שמות, נח, ט
7. קט.

זוכה לנחלה מיוחדת לפי אופיו ומהותו. סגולת הארץ לגלות את התכונות הגנוזות בעם ישראל. ובכוח כל נחלה פרטית להוציא לפועל את התכונות המיוחדות של הנפש הפרטית היושבת עליה. בעקבות חטא המרגלים נגזר על יוצאי מצרים שלא ינחלו את הארץ לבד מיהושע וכלב שלא הוציאו דיבה על הארץ. "כי אמר להם ה' מות ימותו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפונה ויהושע בן נון". **באופן מופלא נחלת יהושע וכלב ניתנה בצורה שונה מלשאר העם**. בספר יהושע מסופר שכלב ביקש מיהושע את הנחלה שהבטיח לו ה' "ועתה תנה לי את ההר הזה אשר דיבר ה' ביום ההוא"³ ואכן יהושע נתן לו את חברון. ולגבי יהושע נאמר "ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם על פי ה'".⁴ בעוד שיתר הדור קיבלו את נחלתם על פי הגורל, יהושע וכלב קיבלו את נחלתם על פי ה'. וכך אומר המדרש **"אך בגורל - יצאו יהושע וכלב שלא נטלו בגורל אלא על פי ה'".**⁵ בעקבות הוצאת דיבת הארץ התרופף הקשר בין העם לארץ, והארץ ניתנה בצורה נסתרת בגורל. אך יש מדרגה גבוהה יותר שהיא נתינת אלוהית גלויה - על פי ה'. בנתינה כזו ההתאמה בין החלק בארץ למקבלו גלויה וברורה.

עולה אפוא שאם יוצאי מצרים היו נוהלים את הארץ הם לא היו מקבלים אותה בגורל אלא על פי ה'. **יהושע וכלב השרידים של דור יוצאי מצרים מלמדים שיש סדר עמוק יותר של קשר עם ארץ ישראל**. קשר שבו הארץ מפורחה ומפתחת את הסגולות המיוחדות שקיימות באומה הישראלית בעוצמה חזקה יותר. אופן נתינה כזה נקרא ירושה. א"י כירושה נאמרה

חלוקת הארץ על פי ה'

בפרשה נמצא נושא הנחלות. הרבי מליובאוויטש עומד על כך שהרמב"ם מונה את מצוות הנחלות כאחרונה בסדר מצוות עשה. "מצוה רמח - היא התורה שהורנו בדיני נחלות והוא אמרו יתעלה איש כי ימות ובן אין לו". מניין המצוות מסודר לפי חשבון שכלי מדויק שראה הרמב"ם לנכון. מצוות עשה הראשונה היא מצוות האמונה ב-ה' והמצווה האחרונה היא ההתנחלות בארץ. כל יתר המצוות עומדות בתווך בין שני יסודות אלו. השורש הפנימי ממנו נובעות כל המצוות הוא האמונה ב-ה', והגילוי וההופעה שלהן הוא על ידי התנחלות עם ישראל בארץ. לכן המצווה החותמת את כל המצוות היא מצוות הנחלות. ארץ ישראל התחלקה לשבטים בגורל. הרב קוק מסביר שהגורל הוא התאמה אלוהית, "הגורל, זאת היא הזכייה הנעלמת, שאין ידועה סיבתה המוסרית הנכונה, לעומת זכיית המשפט הידועה בסיבתה".¹ יש חלוקה שנעשית לפי הגיון ושכל אנושי אך

גורל הוא "הגיון אלוהי" שמתאים את הדבר שהגורל לאדם. הגורל חושף את ההתאמה מצד המבט האלוהי של כל שבט לתחומי המיוחד בארץ. הדבר מתבטא בצורת עשיית הגורל שלוותה בניסים. הניחו בקלפי שנים עשר פתקים עם שמות השבטים, ושנים עשר פתקים עם תחומי הארץ. אלעזר הכהן לבש אורים ותומים והיה מכריז ברוח הקודש שייצא שבט פלוני ועמו תחום פלוני. לאחר הוצאת הפתקים נעשה נס נוסף שהגורל בעצמו דיבר ואישר שמה שיצא הוא הנכון. "הגורל עצמו היה צווח ואומר אני הגורל עליתי לגבול פלוני לשבט פלוני שנאמר על פי הגורל".² ההתאמה אינה רק שבטית, אלא כל אחד מישראל

שליח הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איתנו אתם יכולים!**

הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ

הדרכת מודעות בבתי הכנסת ובכריזות דתיות

דיוור ישרי בכל רחבי הארץ

רשתות מרכז מוחש
מרכזי חינוך ודפוס
הפצה בכל בתי הכנסת
הפצה בכל בתי הכנסת
הפצה בכל בתי הכנסת

השקט והחיים
השקט והחיים
השקט והחיים

052-9908518
0529908518@gmail.com

באמת לאמיתו של העולם, בפנימי הפנימיות של העולם, - ומתוך כך יש ערך לחומריות של העולם. כשהאדם לומד ושונה בקדושת התורה, ברוממות התורה ובאור התורה, ודבק באמיתיות של העולם ובפנימיותו, זה שייך לקדושה החמורה, - וכאשר בשטחיות, בקלות ובשטות הוא עוזב את תורה, מפסיק מן התורה, "מפסיק ממשנתו", מפסיק מהאידיאליות האלוהית הגדולה שבועלם, מעביר מקדושה חמורה לקדושה קלה - אז ודאי זו שטות וחיסרון. אך כאשר הוא אינו מפסיק, מתוך כך יש מקום ל"בכל דרכיך דעהו", גם לכל סדר החיים, לכל הטכניקה וגם איך לסדר הכל בקדושה¹⁰.

במהר"ל ובספר 'הכוזרי' על מזמור י"ט בתהילים. קודם: "השמים מספרים כבוד א-ל". ולמעלה מזה: "תורת ד' ממימה". "הקדוש ברוך הוא הסתכל בתורה וברא את העולם"⁹, את כל העולם כולו, הטכנולוגי והפיזיקאלי. אנחנו לא מסתכלים על העולם מתוך השקפת עולם שטחית, חומרית ובהמית שרואה רק את חיצוניותו. יש פנים לעולם. אם אנחנו יודעים ומבינים ורואים אותו, או לא, אין זה משנה. יש פנים לעולם, יש נשמה לעולם. זה המובן שריבוננו של עולם ברא את העולם כולו על פי התורה. התורה היא נשמת העולם, ומידותיו של הקדוש ברוך הוא, האידיאליות האלוהית, הן נשמת העולם. לכן במידה שהאדם דבק בתורה, הוא דבק בפנים העולם. אין זה סותר ולא שולל את החיצוניות, אלא כמו שבת יום טוב, קדושה חמורה וקדושה קלה. באותה מידה שהאדם מתרומם בהכרה ובחכמה, באידיאליות וברגש לעולם בפנימיותו, בפנימיות האלוהית, כך הוא דבק בקדוש ברוך הוא, דבק בבואר עולם שמתגלה בעולם. הוא דבק מתוך עסק בתורה ודבקות בתורה, והוא דבק

במשנה "האומר מה נאה אילן זה, מה נאה ניר זה"¹, יש שני דברים. באופן פשוט מה נאמר שם? יהודי הולך בדרך ושונה. התורה היא שמירה, והוא מפסיק ממשנתו ואומר: מה נאה אילן זה, מה נאה ניר זה. הדרכים בחזקת סכנה, צריך שמירה בדרכים. הוא "מפסיק ממשנתו", פירוד מהתורה, ואומר 'מה נאה אילן זה ומה נאה ניר זה' - מתחייב בנפשו, הוא מסלק את השמירה שלו, את הרוממות שלו ואת התורה שלו. זה פשוט, ברור ומובן². זה המובן הפשוט של מאמר חז"ל זה, כנגד כל הרשעות שחטפה מילים וקטרגה. הסבר נוסף: ב'אורות התורה'³ מתברר שיש מדרגות בגישה. שם שמם וקדושה אלוהית מצויים בכל. ריבוננו של עולם ברא עליונים ותחתונים, "כי כל בשמים ובארץ"⁴, "כי אראה שמך מעשה אצבעותיך"⁵. בדומם ובצומח - ובמה לא - יש פלאי פלאים, ואין קץ לספר נפלאות ד', "כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניך"⁶. כל זה מובן ונכון. אמנם זה מצד הנגלה, החומרי, הרציונאלי והריאלי של האדם. אך על גבי כל זה, למעלה מזה, יש נפלאות ד' שנשמת העולם, בפנימיות העולם, שמתגלה בתורה. זה נזכר

1. אבות פרק ג' משנה ט'.
2. עד כאן כתבנו בשבוע שעבר.
3. פרק ט' ז'.
4. דברי הימים א' כ"ט י"א.
5. תהלים ח' ד'.
6. תהלים ק"ד כ"ד.
7. תפארת ישראל פרק ב'.
8. מאמר ב' נ"ו.
9. בראשית רבה פרשה א' א'.
10. ע"פ שיחות הרצ"י אורות התחיה פרק י"ז עמ' 241-2.

רזי הפוליטיקה הישראלית

על שני סוגים של משני מציאות ורזיה של הפוליטיקה הישראלית. הכנה רוחנית למערכת הבחירות

בתוך אחת מקבוצות הוועסאפ (אחת יותר מדי...) בהן אני שותף, נכתבו השבוע דברים מעניינים שברצוני לשתף בחלק מהם. הדברים נכתבו בעקבות ביקורת שהושמעה על איש ציבור מסוים, שלדברי אחד מחברי הקבוצה, לא מספיק רואה את התמונה הרחבה, המחייבת, לדבריו, צעדים אסטרטגיים רחבים יותר. כתגובה לדברי הביקורת הללו נכתבו שם מאחד החברים הדברים הבאים:

"יש שני סוגים של משני מציאות: אלו שנלחמים בכל החזיתות ומפזרים אנרגיה - רואים את התמונה הגדולה אבל ההשפעה שלהם נחלקת על הרבה נושאים. ויש גיבורים מונוליטיים שמתאבדים על פתרון בעיה אחת תוך כדי התעלמות מהכול - ואילו באמת משנים היסטוריה והופכים גיבורים. אל תדרשו מגיבור מונוליטי לראות את התמונה הגדולה - זה תפקידם של ראשי ממשלות ולא של פעילים משועים לדבר". הטענה

המושמעת כאן מזכירה את תיאורית "היד הנעלמה" המפורסמת של הכלכלן הסקוטי אדם סמית' בספרו 'עושר האומות': העקרון הזה נכון גם למאבקים אידיאולוגיים בתחומים אחרים, וכפי שנראה מיד.

איש על העדה

בפרשת פנחס נאמרת למשה בשורת הנבו שלו: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל הָרֹעֵב הַזֶּה וְרֹאֵה אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְרֹאֵה אֶתְּהָ אֶתְּהָ וְנֶאֱסַפְתָּ אֶל עַמִּי גַם אֶתְּהָ כְּאִשֶּׁר נֶאֱסַף אֶהְרֶן אֹחִיךָ" (במדבר כז, יב-יד). משה רבנו, באצילותו ובמסירותו, לא קובל על הדברים ורק מבקש להביע את דאגתו לצאן מרעיתו, למנות מנהיג חדש: "יִפְקֹד ה' אֶלְהֵי הָרֹחֶת לְכָל בְּשָׂר אִישׁ עַל הָעֵדָה".

כינוי ייחודי זה המופיע עוד פעם אחת בלבד במקרא (במדבר טז, כב) התפרש על ידי רש"י כך: "למה נאמר? אמר לפניו ריבוננו של עולם, גלוי וידוע לפניך דעתו של כל אחד ואחד ואינן דומין זה לזה, מנה עליהם מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו". משה רבנו, המנהיג הדגול, יודע על מה הוא מדבר כאשר הוא מבקש מנהיגות שתוכל לסבול כל אחד לפי דעתו. אין חכם כבעל ניסיון. מקור דברי רש"י במדרש המובא בתחילת הפרשה העוסק בסוגיה הלכתית בדיני ברכות (תנחומא פנחס י'): "אבל אם ראה אוכלוסין הרבה של בני אדם אומר ברוך חכם הרזים. כשם שאין פרצופותיהם שוין זה לזה כך אין דעתם שוין זה לזה, אלא כל אחד ואחד יש לו דעת בפני עצמו...". בפירושו לגמרא (ברכות נח, א) הסביר רש"י את הדברים כך: "היודע מה שבלב כל אלה". מה משמעות הדברים?

חכם הרזים

בביאורו לברכת חכם הרזים (עולת ראיה א' עמ' שפז-שפט), האיר הרב קוק

וצ"ל נקודה חשובה מאוד שיכולה לסייע לנו בהתייחסות למאבקים ולמחלוקות שמאפיינים מערכות בחירות, לדבריו, והיא כי בני האדם שונים זה מזה. הרקע שבו גדלו והחינוך שעל ברכיו התחנכו מייצרים פערים והבדלים רבים בין אדם לאדם. כיצד ניתן לגשר על הפערים הללו? כתב הרב: "מכל מקום דווקא על ידי השינויים הם מתאחדים כולם למטרה אחת, לבנין עולם בתעודתו (=הייעוד, התכלית) הראויה לו...". העולם נבנה מאנשים שונים ומגוונים.

בהמשך דבריו מבאר הרב שזהו הרז הגדול שעליו אנו אומרים את ברכת חכם הרזים: "עד שעל פי צירוף כל הדעות והפרצופים השונים יצא בנין הרמוני מתאים מאד". רז ופלא הוא כיצד מתוך כל ההבדלים הללו, הדעות שמושכות לצדדים שונים כל כך, ולעתים גם מנוגדים, נבנית החברה ומתקדמת. אבל הרז גדול עוד יותר. הרב ממשיך שם ומבאר שבאופן פרדוקסלי,

דווקא המשיכה בכל הכוח של כל אחד לצד שלו, מתוך שיקול פרטי צר כביכול, בהתעלמות מהמטרה הגדולה המשותפת, בונה את המערכת הכללית. ומכאן למסקנתו המרתקת: "על כן שם ה' תברך בטבע, שכל יחיד שבבני אדם אינו מתייחס אל העולם כי אם על פי פרטיותו ומתגדר בה, ובזה הוא משלים את הראוי לו...". ולפעמים זה אפילו עולה על גדותיו וגולש: "ולפעמים הוא רואה את רצונותיו של חברו כאילו הם מיותרים בעולם..." מכירים מצבים כאלה? אם לא, בקרוב ככל הנראה תכירו... אבל כל זה כדי למנוע את המצב שבו בגלל איבוד הייחוד האישי "היתה תוצאה לחסרון השלמה אל הכלל כולו". מותר וצריך לחלוק, מותר וצריך להיאבק על האמת שלנו. וכל זה בתנאי שניזכר, אפילו לרגע, בחכם הרזים העומד מאחורי הפוליטיקה הישראלית.

בסיעתא דשמיא

תכלת מרדכי

כולל במרכז ירושלים

לאברכים ישיבתיים מגיל 30 ומעלה
לרציניים בלבד!

הלימוד: הלכות ברכות, עיון יסודי ברמה גבוהה
שני סדרים: 9.00-18.00, רצוף.
מילגה גבוהה למתאימים

מענה קולי: 0544-842838
לחשאי הודעה עם שם האברך, גיל, שם הישיבה או הכולל, שוכנת מגורים

"טלטל אותי לקלוט שיש נשמה, במשך הרבה שנים לא האמנתי שהיא קיימת"

הרב יוסי רודיגז לא גדל בערוגות הציונות הדתית, אך בעשרות השנים האחרונות עומד הוא בראשות אחת מישיבות הדגל שלה. בראיון זה הוא מספר על פרידתו המוקדמת מאביו, החוויות העוצמתיות שחווה באשראם אותו נהג לפקוד, והשאלה התקיפה שהופנתה כלפיו מאת הרב מרדכי אליהו

// **אבנר שאקי**

אני לא רוצה ללכת אחרי האמת עד הסוף, כי זה נוח לי ושיש דברים בעולם החילוני שאני לא רוצה להיפטור מהם, כמו ללכת עם ג'ינס למשל. הדברים שלו נכנסו בי כמו ארס, ובאמת שאלתי את עצמי האם אני נמצא במכון כי זה מתאים לי או בגלל דברים חיצוניים."

מה עשית כדי לצאת מן הספק?

"גבע המליץ לי ללכת לרב אליהו, וזה מה שעשיתי. הרב שמע את הדברים, שאל איפה אני רוצה ללמוד, ועניתי שבמכון אבל אולי זה בגלל שיקולים לא נכונים. הרב שוב שאל את אותה שאלה, ועניתי את אותה תשובה. **הרב שוב שאל את אותה שאלה, הפעם בקול גדול, ואמר: 'לעולם ילמוד אדם תורה במקום שלבו חפץ, וזהו. שמעת מה אמרתי לך?'. וזהו, נגמרו הספקות.** ויחד עם זאת, מאותו יום לא לבשתי ג'ינס יותר. רציתי להוכיח לעצמי שזה לא בגלל הדברים האלה. ובכלל, עברתי ללבוש יותר תורני וגם בענייני הלכה הקפדתי והחמרתי ברמה גבוהה מאוד.

"למדתי במכון במשך שנה וחצי, אחר כך בעטרת כהנים ולאחר מכן במרכז הרב. בהתחלה לא רצו לקבל אותי למרכז באופן מלא כי הייתי בעל תשובה, אז הרב ביוון אפשר לי לישון במכון והגעתי רק ללימודים שם ולאחר תקופה מסוימת קיבלו אותי. כמה חודשים לאחר שהתחלתי ב'מרכז' התחתנת, והתחנה הבאה הייתה כולל בעיר דוד שנקרא על שם חברי הטוב אלחנן אתאלי ה"ד שנרצח בפיגוע. לאחר הלימודים בעיר דוד הייתי במשך שנתיים ראש הכולל בעלי, ובגיל 37, אחרי 14 שנה בתורה ובתשובה, הרב צוקרמן זצ"ל והרב בזק שליט"א הציעו שאקים ישיבה באילת. זה לא היה פשוט, בשנה ראשונה טסתי לאילת והייתי שם ארבעה ימים בשבוע ואז חזר לעלי, ומהשנה השנייה והלאה כבר גרנו באילת. ברוך ה' הישיבה פורחת כבר 24 שנים, וגם יש לה השפעה על הגרעין התורני המקסים שפועל בעיר ועושה דברים מעולים, והכל קשור מאוד למה שקיבלתי במכון. אני מודה לה', ולאנשי המכון, על כך שזיכוני להיות מחובר לקב"ה באופן עמוק, אמיתי ונכון."

בשיטות רוחניות.

"אכן, בהחלט הייתי בעניין. התחלתי ללמוד פילוסופיה, טיילתי בכל מיני מדינות בעולם וחפשתי שיטות ותשובות, ואחרי שלא מצאתי חזרתי לארץ והתגלגלתי ל'כת' ברמת גן. העניין שם בעיקר היה לעשות מדיטציה ולהגיע להארה רוחנית. היינו נפגשים באשראם, והחוויות שם היו חזקות מאוד עבורי. כשאתה עושה מדיטציה אתה זוכה להארה פנימית. טלטל אותי לקלוט שיש נשמה, במשך הרבה שנים לא האמנתי שהיא קיימת. עם הזמן שחלף ראיתי אנשים משתחוים שם לכל מיני דברים וזה הזכיר לי עבודה זרה, אז בהשגחה פרטית שאין לי איך להסביר אותה, החלטתי לשאול רב האם מדובר בעבודה זרה. הלכתי עם חבר בשם יואל לרב מסוים ששמענו עליו, בזמן ההמתנה קראנו בספר 'דרך ה' של הרמח"ל ונדלקנו עליו, אבל בסוף הרב לא פגש אותנו כי לא היה לו זמן.

"בתקופה היא המשיך לכרסם בי הרצון לחפש תשובות אז אולי מתוך סטיגמה חשבתי על חו"ל ולכן טסתי, ובגלל שלא מצאתי שום דבר שבאמת סיפק אותי חזרתי לארץ אחרי שלושה חודשים. כמה ימים אחרי שחזרתי יואל התקשר אלי והציע שניפגש. כשראיתי אותו לא האמנתי למראה עיני, הבן אדם נהיה חרדי. השינוי שהוא עשה גרם לי לשאול את עצמי ממה אתה בורח, למה בעצם אני מפחד מהיהדות. בדקתי כל כך הרבה דברים, אבל היהדות הפחידה אותי. משמים גלגלו שסכתא שלי הייתה צריכה את עזרתו בירושלים, ואחרי שעזרתי לה הלכתי לישון בישיבה שיזאל למד בה. וככה לראשונה הכרתי מקרוב את עולם היהדות והוקסמתי. אמרתי לעצמי: 'עד עכשיו ברחתי, מעכשיו תתחיל ללמוד'."

הלידה השלישית

"בתקופה ההיא גרתי בבית הורי בפתח תקווה ונסעתי כל יום לישיבה בבני ברק, שם למדתי בעיקר גמרא. לאחר שלושה חודשים הרגשתי אז שאני עדיין בשלב התחלתי של התשובה אז חיפשתי להעמיק את היסודות האמוניים, והחלטתי לעלות לסיוור ישיבות בירושלים. **במהלך הסיור התוודעתי למכון מאיר על ידי חברי גבע ראפ, ובזכות כך השתנו חיי.** היום אני יודע שזו הייתה הלידה השלישית שלי. ההתחלה לא הייתה פשוטה, כי התלבטתי מאוד בין הזרמים השונים ביהדות, ויום אחד אפילו המשגיח מהישיבה בבני ברק הופיע פתאום במכון. שאלתי אותו בשביל מה הוא הגיע, והוא ניסה לשכנע אותי לחזור לישיבה הקודמת וטען שאני במכון מאיר כי

"נולדתי למשפחה מסורתית בבאר שבע", אומר הרב יוסי רודיגז, 62, נשוי ואב לשבעה, ראש ישיבת ההסדר באילת. "אבי נפטר כשהייתי בן שש. הייתי אצל סבתא שכשהודיעו לי את זה, ולקחתי את זה מאוד קשה. אמא שלי אומרת שמרוב ההלם התעלפתי. במבט לאחור אני יכול לומר שמאותו רגע כל החיים שלי השתנו. מאותו רגע לא הרשיתי לעצמי ליפול. הכרחתי את עצמי להיות חזק כל הזמן. התחושה של 'אם אין אני לי מי לי' בנתה אותי מאוד. לא ריחמתי על עצמי, והכרחתי את עצמי להתמודד. זה בנה בי אישיות של יוזם ולוקח אחריות על המציאות ולא רק מוכתב ממנה. זמן קצר לאחר מכן עברנו לפתח תקווה, לגור ליד ההורים של אמי, והתחלנו סוג של חיים חדשים.

"מכיתה ז' למדתי בבית ספר חקלאי עם פנימיה בפרדס חנה. היה קצת געגוע לבית, אבל היו שם חיי חברה נחמדים ובסך הכול היה לי טוב. בשנים ההן כמעט לא היה לי קשר ליהדות, אבל הדיאלוג הפנימי עם אלוקים נמשך עד שבשלב מסוים הגעתי ל'מסקנה' שאין אלוקים. חשבתי שאנשים המציאו את אלוקים ושהוא למעשה פתרון פשטני לשאלות הגדולות של החיים. מה שחזק אצלי אז את התחושה הזו היה שהרב שלימד אותי לבר מצווה אמר לי שילמד אותי בתנאי שאני תפילין אז עשיתי זאת, ובדיוק אז המדריכה שלי חלתה בסרטן. בשבועות הללו התפללתי לה' ואמרתי לו שאם הוא קיים אז שיציל אותה, וכך נראה אם הוא קיים או לא. היא נפטרה זמן קצר לאחר מכן, וזה היה בשבילי עוד חיזוק לכך שאין אלוקים."

עליית נשמה

"אחרי התיכון התגייסתי, הייתי מאוד אידיאליסט ורציתי לתרום למדינה. שירתתי כקצין בצנחנים, הכינו אותנו לכך שתהיה מלחמה, ואכן מספר חודשים לאחר מכן מצאתי את עצמי במלחמת לבנון הראשונה שבה זכיתי להיוולד מחדש. האירועים שקרו לי שם הכריחו אותי להתאמץ מכאן ולהבא להתחיל לענות על השאלות הגדולות של החיים, וגם אלוקים חזר בעוצמה לתמונה. במלחמה נוצר אצלי סדק גדול במערכת הערכים הציבורית והערכית שהאמנתי בה, נוכחתי לדעת שהיא אינה 'מחזיקה מים', שהיא מתפוררת מבלי למצמץ, וגם עלו בי שאלות על משמעות החיים וכיצד בזה. בתוך כך חשוב לי לומר שהגישה לשאלות הללו הייתה מאוד אופטימית. הייתה לי ידיעה פנימית שיש אמת, שיש תשובות. אני יכול להניח שבעקבות כך התחלת להתעניין

עם ישראל צוק איתן

ב'צוק איתן' (שבימים אלו אנו מציינים 8 שנים למבצע), הרגשנו את העוצמה הגדולה של הערכות ההדדית. בתור חיילים שהיינו בשטחי הכינוס, הרגשנו את החיבוק החם והעוטף של כל אזרחי ישראל. אינספור חבילות נשלחו אלינו מכל רחבי הארץ (ואף מיהודי התפוצות), ויחד עמם הגיעו מכתבים מתוקים מילדים שכתבו לנו שהם אוהבים אותנו ויודעים שאנחנו עוזרים לקב"ה לשמור על עם ישראל. אי אפשר לתאר את העוצמה של אותם מכתבים על המורל של הלוחמים, עד כדי כך שהמגיד שלנו אפילו ביקש שנדייק את המכתבים על הקירות של החפ"ק שלו כדי שהוא ושאר המפקדים יוכלו לשאוב מהם כוחות ללחימה.

ה'ערכות ההדדית' של עם ישראל מוטבעת עמוק-עמוק בזהות האישית והקולקטיבית שלנו. אני מזמין אתכם לצאת יחד למסע קצרצר בעקבות השורשים של הערכות ההדדית שלנו.

אחיו של אברהם?

בעוד כל העולם שותק אל מול הפשעים שמבצעים ארבעת המלכים, אברהם אבינו ששומע שלוט נלקח בשבי, מחליט לעצור את הרוע המשתולל בעולם. "וַיִּשְׁמַע אֲבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אָחִיו וַיִּרְקַק אֶת חֲנִיקָיו וַיִּלְדִּי בֵּיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וְשִׁלֵּשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף עַד דָּן" (בראשית יד, יד). אך מדוע התורה קוראת ללוט "אחיו" של אברהם?

לוט אמנם לא היה אחיו הביולוגי של אברהם אלא רק בן אחיו, אך כאשר אברהם שמע שלוט נשבה הוא רצה להצילו כמו שהיה מציל את אחיו הביולוגי. במעשה זה, אברהם אבינו הניח לדורות את התשתית לערכות ההדדית המיוחדת בעם ישראל שבהשראתה אנו דואגים לכל אחד מישראל כמו

שהיינו מתייחסים לאח שלנו ממש.

עם ישראל נלחם להציל אדם אחד

במשך אלפי השנים שחלפו מאז הצלת לוט ועד היום, אנו נפגשים פעמים אינספור עם תכונת הערכות ההדדית, אך הפעם הראשונה שיצאנו להילחם בתור עם במטרה להציל אדם אחד מישראל היא במלחמה מול מלך ערד. בפרשת חוקת מתוארת דרמה קצרה אשר מבטאת באופן הנחרץ ביותר את תכונת הערכות ההדדית בעם ישראל: "וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עָרֵד יֹשֵׁב הַגִּבְעָה בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דֶּרֶךְ הָאֶתְרִים וַיִּלְחֶם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבֶּה מִקְנֵוֹ שָׂבִי וַיִּדְרֹךְ יִשְׂרָאֵל נָדָר לְה' וַיֹּאמֶר אֶם נָתַן תָּתֵן אֶת הָעָם הַזֶּה בְּיָדִי וְהִחַרְמָתִי אֶת עָרֵיהֶם. (במדבר כ"א, ב-א). רש"י לומד מהנאמר "וַיִּשְׁבֶּה מִקְנֵוֹ שָׂבִי" (שם), בלשון יחיד, שנשבה רק אדם אחד: "וישב ממנו שבי - אינה אלא שפחה אחת". איזה עם יוצא למלחמה במטרה להציל שפחה אחת? רק עם שחוקק על דגלו את העיקרון של הערכות ההדדית בצורה החזקה ביותר האפשרית.

נשמה אחת בגופים מחולקים

בכל פעם אנו נפעמים מחדש מהתעוזה ומההקרבה אפילו להצלת אדם אחד מישראל. הרדב"ז מגלה לנו מה עומד מאחורי תכונה כה נפלאה זו: "אנו רואין את כל ישראל כאילו הם גוף אחד ואף על פי שגופין מחולקין הם כיון שנשמותיהם ממקום אחד חוצבו הרי הם כגוף אחד כי הנשמה היא עיקר ודע זה" (הל' ממרים ב, ד). וכפי שבעל התניא כותב שאנחנו בעם ישראל "נשמה אחת בגופים מחולקים" (תניא פרק לב).

ולכן, אפילו אם יהודי אחד נמצא בסכנה, כולנו מרגישים זאת, כאילו שאנחנו עצמנו נמצאים בסכנה. שהרי "כל ישראל ערביין זה לזה למה הן דומין, לספינה שנקרעה בה בית אחד, אין אומרים, נקרע בית אחד

בספינה, אלא נקרעה כל הספינה כולה" (אליהו רבה פרשה יב).

ה'ערכות ההדדית' - הפנים האמיתיות שלנו

יש ששואלים היום לאן נעלמה הרוח הגדולה של האחדות וה'ערכות ההדדית' שהייתה במבצע 'צוק איתן'? ובמיוחד לאור אינספור מערכות בחירות מיטלטלות שעברו עם תחושות לא נעימות?

לפני שנים רבות היה חסיד שהיה מקורב מאוד לרבי שלו. החסיד היה סוחר ולצורך המסחר היה לובש בגדים של סוחר. אך כשהיה מגיע לרבי, הוא היה מקפיד לפשוט את בגדי הסוחר ולהחליפם לבגדי חסיד. יום אחד הרגיש החסיד שהוא עושה שקר בנפשו כאשר מגיע לרבי עם בגדי החסיד ואילו במשך הימים מתלבש כסוחר. ולכן החליט להגיע לרבי עם בגדי הסוחר שלו. כשניגש לרבי לקבל ברכה, "היכן בגדי החסיד שלך?" שאל אותו הרבי. "אני רוצה להיות ישר, ולכן אני מגיע אליך עם בגדי הסוחר שלי" השיב החסיד. "מי אמר לך מהם הבגדים האמיתיים שלך ומה התחפוש?" שאל אותו הרבי והמשיך "אני אומר לך שבגדי החסיד שלך הם הבגדים האמיתיים ואילו בגדי הסוחר שלך הם התחפוש". כמו בסיפור, הערכות ההדדית שהתגלתה בכל הדורות ובמבצע 'צוק איתן' היא הפנים האמיתיות שלנו ואילו מערכות הבחירות וכדוגמתן אינן אלא תחפוש. הרוח הגדולה של האחדות וה'ערכות ההדדית' שהתגלתה ב'צוק איתן' לא נעלמה, אלא היא נמצאת כאן ועכשיו מתחת לפני השטח. האם נאפשר לעצמנו לפשוט מעלינו את התחפוש של הפירוד ולהיות נאמנים לזהות האמיתית המאוחדת שלנו? אין הדבר תלוי אלא בנו.

תגובות: gemarabemunah@gmail.com

טובים השניים

אסתר אברהמי

יועצת אישית זוגית ומדריכת כלות

מערץ אתכם, על היכולת לעשות שינוי ולעבוד על עצמכם, אפילו בגיל הזה שלכם. אתם גיבורים ויש לי הרבה מה ללמוד מכם. תמשיכו ותהיו חזקים בדרך הזאת. אתם מאירים ויפים. אתם הורים טובים. תחשבו על זה שלאחים הקטנים שלי אין יכולת לכתוב לכם ולחזק אתכם, אז אני כותב גם בשמם. הם שיתפו אותי שלאחרונה, המתחים והכעסים שלכם לא כמו שהיו, ונעים להם יותר בבית. הם כבר חושבים להתחיל להביא חברים הביתה, אך עדיין לא בטוחים שכדאי כי הם חוששים מההתפרצויות שלכם שהם רגילים לשמוע ולהרגיש רע בגלל זה. תזכרו שאתם יוצרים את העתיד הטוב. גם שלכם וגם שלנו. אף פעם לא מאוחר. אוהב אתכם מאד וגאה בכם. מתגעגע כבר לחזור הביתה(!)

מכתב אמיתי זה, הוא רק דוגמא קטנה, ממה שילדים, בכל גיל חווים מהוריהם. אני מקווה שמאמר זה, יעורר הורים, גם הורים לתניקות, שבינו עד כמה ההתנהלות ביניהם, משפיעה על נפשם ורגשותיהם של ילדיהם. מתוך כך, ייקחו אחריות ויבנו זוגיות שתאפשר להם ולילדיהם, לחיות באושר ובשמחת חיים.

תגובות ולשאלות וכן להצעת נושאים
estavr@gmail.com - המעניינים אתכם

השפעת העבודה הזוגית בנישואין על הילדים

ויש לי זמן בינתיים, אז מנצל אותו כדי לכתוב לכם. השבת האחרונה שהיית איתכם בבית הייתה שונה. בדרך כלל אני מחכה לצאת מהשבת, כדי לחזור לחברים לחיילים. אבל השבת, כבר בשישי שזה היום שאני הכי שונא - היה רגוע יותר. היה נעים ושקט יותר. דיברתם יותר בנחת ואפילו ראיתי שחיכתם. חשבתי שזה מקרה ותיכף "תחזרו לעצמכם"... לצעקות ולוויכוחים המייאשים והמוכרים שלכם... הגיע הקידוש ואתה אבא, שר אשת חייל ולא מתקתק את זה. ואז אחרי הסעודה במקום ללכת כל אחד למיטה, נשאתם לשבת בסלון לפטפט (!) הייתי מבולבל מאד. ישבתי במטבח ולא יצאתי לחבר'ה. כשקראתי בעלוני שבת - ניסיתי להקשיב מה עובר בבית... אולי קניתם בית חדש או שאני לא יודע ואולי את, אימוש, בהריון?? עכשיו בגיל כזה?? לא נראה לי... כל השבת הייתם מוזרים. במוצאי שבת שמעתי שאתם מדברים על "פגישות" שאתם הולכים, מסכמים מתי נוח ללכת... הבנתי שאתם נפגשים עם יועץ או יועצת זוגית. אז באמת, אין לי עניין להיכנס לכם לחיים. זה לא ענייני עם מה אתם מתמודדים, זה שלכם. למרות זאת, חשוב לי שתדעו שזה משפיע בבית. זה משפיע עלינו מאוד, הילדים שלכם. אני

אני פוגשת זוגות שחלקם הורים לילדים וחלקם ילדים להורים שחיים בזוגיות רעילה. אני רואה בכאב, את הנזק הגדול שנגרם לילדים שהיום הם חיים בזוגיות שכל כך רצו לחיות אחרת מהוריהם. אך הנזק שנגרם בנפשם הוא גדול כל כך, עד שאינם מצליחים לממש את חלומותיהם ונזקקים ליעוץ. אני מציגה בפני ההורים (ולעיתים גם מוכיחה אותם), מה הנזקים שנגרמים לילדיהם שהם כה אוהבים ואת ההשפעה ארוכת הטווח עליהם ועל הזוגיות העתידית שלהם. יש הורים שלמרות זאת עדיין עסוקים בעצמם ובמריבותיהם ויש הורים שמחליטים לקחת אחריות על עצמם ועל ילדיהם. כך הם מרוויחים, גם לחיות טוב יותר בינם לבין עצמם וגם להשרות אווירה נעימה ובטוחה לילדיהם. הגיע אלי זוג כזה שלאחר כמה פגישות חל שיפור ביניהם, והביאו לי מכתב שבנם שלח להם.

"חשוב לנו לשתף אותך בהשפעת העבודה הזוגית שלנו על הילדים שלנו. קיבלנו מכתב מהבן הבכור ונשמח שתפרסמי (באישור הבן), כדי שיעודד זוגות נוספים לעבוד על הזוגיות שלהם".

"לאבא ואמא היקרים. עכשיו בבסיס, תיכף יוצא לפעילות עם החיילים שלי

חידה בפרשה

מה הקשר בין 'סדרה חשבונית יורדת' לפרשת השבוע?

מי אוהב את הארץ?

שבת שלום חברים! מה שלומכם?

היה שבט אחד מתוך שנים עשר השבטים של בני ישראל, שאהב וחבב את ארץ ישראל בצורה מיוחדת מאד! איזה שבט זה היה? זה היה שבט יוסף.

בפרשת השבוע "פינחס", מספר על בנות צלפחד שהיו משבט יוסף, שבאו למשה ולאלעזר הכהן ובקשו לקבל נחלה בארץ ישראל. לבנות צלפחד לא היו אחים, והן חששו שבגלל זה הן לא יקבלו חלק בארץ, וזה מאד צער אותן! לכן הן באו במיוחד לבקש נחלה. משה שאל את ה', וה' אמר לו שהן באמת יקבלו נחלה בארץ.

לא רק בימי משה זה קרה. זה קרה גם בימי יהושע. כאשר יהושע חלק את הנחלות לשבטים, באו בני יוסף ובקשו נחלה נוספת. יהושע הסביר להם כיצד הם יכולים לכבוש חלק נוסף בארץ.

מדוע בני יוסף כל כך אהבו את ארץ ישראל? מי הנחיל להם את חבת הארץ? אם נחזור לספר שמות, נוכל להזכר באבי השבט, יוסף הצדיק. יוסף בקש לפני מותו מאחיו שיעלו את עצמותיו לארץ ישראל, כאשר הם יצאו ממצרים. יוסף כל כך אהב את הארץ, עד שהוא רצה להגיע אליה אפילו מותו! נלמד גם אנחנו לאהוב את ארצנו הקדושה, ולהודות לקדוש ברוך הוא על כל רגע שאנחנו זוכים לגור בה ולטיל בנוסיה!

יש, ערוץ הילדים

שאלות בפרשה

- למי ה' נתן 'ברית שלום'?
- מאיזה שבט היתה משפחת החצורני?
- כמה בנות היו לצלפחד בן חפר?
- האם ה' קיבל את בקשת בנות צלפחד לרשת נחלה בארץ?
- מדוע ה' ציווה את משה לעלות להר העברים?
- את מי מינה משה להמשיך אחריו בהנהגת העם?

« פרשת פנחס

שלחו אלינו תשובות באתר ערוץ מאיר לילדים, ואולי תזכו בפרס!

תמונות בפרשה

מצאו למה התמונות רומזות מתוך הפרשה

פרשייה

כתב ואייר: יוסי שחר shaharyosi@gmail.com

רוצים לצפות בסדרת האנימציה פרשייה? הכנסו לאתר ערוץ מאיר לילדים.

- מישוהו הלך לרופא ואמר לו: 'הרופא, אני כל הזמן רואה נמלים משחקות כדורגל! הרופא: 'אני אתן לך זריקה והכול יעבור'. האיש: 'השתגעת?' היום הגמר!...

- 90% מהאנשים שקראו את הבדיחה הזאת לא שמו לב שכתוב פעמיים את המילה 'את'...

- הידעתם? אי אפשר לנשום תוך כדי חיוך! סתם, רק רציתי שתחייכו קצת...

המלצת השבוע

סדרת הדגל הנוסטלגית של ערוץ מאיר לילדים בעונה חדשה! השבוע ביום שני אי"ה תיפתח העונה ה-10 בסדרה 'אסי טוביה וחברים'! אל תפספסו!

1

הזוכה מפרשת חוקת אליה הרמן!

החוצפא של עקבתא דמשיחא היא מיעוט אור לשם תיקון העולם, ואינה דומה כלל למאורעות של עבריינות אחרים, שהם היו לקורות גמורות, דרך הריסה. אמנם ישנם בתוך המחנה הזה של בעלי החוצפא גם כן זיקין שהם מוכרחים להיות דועכים לגמרי, ודעיכה זו תבוא על ידי הארה גדולה של אור תורה מגבורה של מעלה, על ידי הופעת צדיקים גדולים מאד. אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך.
שמונה קבצים ב, קז

על סדר היום

הרב שלמה אבינר

beariel@gmail.com

ש: יש עוד רעיונות אנטישמיים מתוך החלוקה לפרקים?
ת: קודם הזכרנו: הרוע האנושי והרוע היהודי. יש גם: אי יכולת לתקן חטאים, חוסר קשר בין עבודת האדם את ד' והצלחתו, אי אפשרות האל להחזיר לעצמו את עם ישראל, הסתרת בחירת ד' בעמו, המצאת חטאים. הנה עוד דוגמא: פרק שפותח "לקח יעקב את כל אשר לאבינו" (לא), כאילו זו הגדרת יעקב אבינו חלילה.
ש: ובסיכום? ת: נשתחרר מהנצרות.

24 ספרים.

ש: אז למה אנו משתמשים בחלוקה נוצרית? ת: הם הדפיסו, וזה השתרש ועתה יש מאות מיליונים של מראי מקומות וקשה לתקן. אבל יש גדולי ישראל שדרשו שישנו לחלוקה היהודית, כגון הג"ר פסח פינפער ועוד. אך לגבי ספרי לימוד של ילדים וגם של מבוגרים, ודאי טוב יותר שיהיו עם חלוקה יהודית.
ש: אז למה לא עושים? ת: בתנ"ך קורן מוזכרת גם החלוקה היהודית. גם הרב בצלאל אריאל הוציא תנ"ך עם חלוקה יהודית, יחד עם רש"י. אפשר להשיג:

תנ"ך בחלוקה יהודית

ש: האם נכון שהחלוקה לפרקים של התנ"ך הנמצא בידינו נעשתה על ידי נוצרים? ת: כן, לצערנו. זו חלוקה שקרית, לפעמים עקב אי הבנה, ולפעמים עקב פרשנות על פי עקרונות נוצריים.
ש: איזה עקרון נוצרי? ת: שעם ישראל חוטא ופושע ונדחה על ידי ריבונו של עולם, ולכן הם עם ישראל האמיתי, Verus Israel, על פי "תורת ההחלפה".
ש: והם אינם חוטאים? ת: על פי הדת שלהם, מצוות התורה בוטלו, לכן גם אם אדם עובר עליהן, הוא מגיע לעולם הבא, בתנאי שיאמין באותו האיש. וגם זאת הם מודגשים בחלוקה שלהם, שהמין האנושי חוטא במהותו, לכן המצוות בלתי אפשריות.

ש: למשל? ת: פרק ג פותח בחטא אדם הראשון ופרק ד בחטא קין, לעומת החלוקה שלנו שבה חטאים אלה מובלעים בסדרים.

ש: לגבי עם ישראל? ת: פרק לב פותח בחטא העגל, ולעומת זאת החלוקה שלנו פותחת בפסוק לפני כן על נתינת הלוחות למשה רבנו. וגם אחרי שהתחילו לחטוא בעגל, בכל זאת רבונו של עולם לא לקח בחזרה את הלוחות, ויש עוד דוגמאות לרוב.

ש: יכולים לטעון נגדנו שאמירותנו הן מגמטיות מפני אמונתנו, אך חוקר אובייקטיבי חילוני לא יראה כל אלה? ת: כל אחד יכול לבדוק. אגב, בדומה לזה, פרופ' בנציון נתניהו בספרו "מקורות האינקוויזיציה", כותב שהעמים האלייליים לא יכלו לסבול את ההערצה העצומה שיש בתנ"ך לגיבוריה ולאבותיה של האומה הישראלית. לכן ההוגים הנוצרים עמלו כדי לפרש את התנ"ך כספר אנטי-יהודי.

ש: מתי נעשתה החלוקה לפרקים של התנ"ך? ת: אומרים שהיה זה סטיבן לגטון, Stephen Langton, הארכיבישוף של קנטרברי באנגליה. הוא חי לפני שמונה מאות שנה בערך, לפני המצאת הדפוס. היה אנטישמי גדול, שרדף את היהודים ופרסם גזרות נגדם.
ש: כיצד נדע מה היא החלוקה האמיתית? ת: על פי פתוחה (פ), כלומר ריק עד סוף השורה, וסתומה (ס), מקום שמונה אותיות ריק. אגב, החלוקה לשניים של שמואל, מלכים ודברי הימים היא גם נוצרית. אצלנו יש רק ספר שמואל אחז, וכן הלאה. סך הכול

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר **החדש**: www.ChavaBooks.co.il

ניתן להשיג את כל ספרי ההוצאה
ב'דני ספרים' רח' אבן ישראל 3 ירושלים